

Forrás

21. évf. 8. szám
2024. szept. 8.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

Effata!

Nemrég kezembe került egy régi könyv, Herczeg Ferencnek, a 20. század első felének népszerű színmű- és prózaírójának egy novelláskötete. Az egyik történet két idősebb férfi beszélgetéséről szól. Az a szereplő, akit az elbeszélő szöveg embernek nevezett, arról mesélt, hogy van egy különleges képessége. Kicsiny gyermekkorában megfigyelte már, hogy lakik a fejében egy titokzatos zenekar, amit saját akaratából muzsikálásra készíthet, vagy éppen egy-egy hangulatot zenei aláfestéssel tehet emlékeztetéssé. Sokszor ez a képzeletbeli zenei együttes szomorúságában vigasztalja, amikor csodálatos melódiát játszik, vagy zenei aláfestést ad a szél zúgásához, esetleg egy gyönyörű természeti kép szemléléséhez. Szébb muzsika szólal meg fejében akkor annál, amit a fülemüle énekelhet, vagy annál a szimfóniánál, amit egy híres zeneszerző valaha komponálhatott.

Egy fájdalommal volt ennek a fejben zenekar-tulajdonosnak: ez a csodálatos muzsika csak az ő fejében szólt. Hiába képezte magát, hiába tanult meg különböző hangszereken játszani, a lekottázott muzsikát más a hangjegyek zűrzavarának látta, az általa megszólaltatott melódiát még az értő zenész számára is értelmezhetetlen hangzavar, fülsüketítő macskazene volt. A fejében megszólaló harmónia csak őt szórakoztatta, és a csodálatos zenéjének örömét nem oszthatta meg senki mással. Csodálatos ajándék birtokosa volt, de mégsem volt boldog, mert ezt az ajándékot nem adhatta tovább.

Milyen szomorú lehet annak az élete, aki a boldogságot, örömet vagy épp a szomorúságot nem tudja megosztani senki mással! Mennyi élmény, meglátás, tapasztalat szorulhat az emberbe kimondhatatlanul. Vagy ép-

pen mennyi elfojtott keserűség, tovább nem adott, senki által meg nem hallgatott panasz nyomhatja az ilyen ember szívét! Hát még, akit nem érhetnek ilyen élmények, mert nincs kitől meghallgassa, nincs aki megértse vele a világ dolgait! Jézus korában az egyszerű nép között az információ szinte kizárólagosan a szóbeliség útján terjedt. Nem tudott mindenki olvasni-írni, csak arról tudtak, amit láttak vagy hallottak. Amit nem tapasztaltak meg, vagy nem tudtak meg másoktól, az előttük rejtve maradt. Milyen nehéz helyzetben lehetett Márk evangéliumának siketje! Mit tudhatott a világról? Mit tudhatott az Istenről? Aztán egyszerre minden megváltozott: a siketnéma találkozott Jézussal. Jézus a teremtés mozdulataival: nyállal és ujjának érintésével tesz csodát, mert annak az embernek a számára most új teremtés kezdődött, megnyílt egy új világ. Halló lesz, képes lesz az örömhír befogadására, és dadogása megszűnésével maga is hirdetheti majd Isten csodálatos tettét, a vele történt csodát. A hit hallásból ered, mondja Szent Pál. Ennek az embernek a csodával megadatik a hit képessége is, sőt az átélt nagy esemény az ő tanúságtételével lesz majd más ember számára hitébresztő találkozás. Legtöbbünknek természetes, hogy láthat, hallhat, beszélhet. Nem zár el semmi bennünket az evangélium befogadásától. Az örömhír ismeretének ujjongó csodája azonban nem kell, hogy megrekedjen bennünk, mint a muzsika a novella hőseiben, hanem a Szentlélek közreműködésével felszabadulhat, kiáramolhat, és hitre ébreszthet másokat is. Ehhez kérjük magunkra Jézus teremtő, gyógyító, misszióra hívó szavát: „Effata, azaz: Nyílj meg!”

Géczy Árpád

Veni Sancte (2) – Évindító találkozás

A képviselő-testület szervezésében második alkalommal tartottunk közös tanévindítót a plébánián. A fél tízes szentmisén elhangzó, Szentlélek-hívó imádságunk eléneklése után közös ebédre jöttünk össze a plébánián. Mint egykor az apostolok korában, az Eucharisztia ünnepi asztalközössége után agapéval folytatódott a testvéri együttlét. Ezzel igyekeztünk felszabadítani a vasárnapi ebéd családi felelősét, és elhívni a közösség minden tagját, hogy legyünk kicsit együtt ezen a késő nyári vasárnapon. Nagy öröm volt látni a népes öszejevetelt, a vidám beszélgetéstől hangos plébániakertet! Az ebéd komoly összefogás eredménye volt: köszönjük a cserkészeknek, az Andrész, Bodnár, Erdős, Géczy, Radnai és Szijártó család szolgálatát: a finom ebédet, a jó bort és a nagyszerű rétestest. Köszönjük az Őz pékség kenyérfelajánlását és a sok süteményt, amelyet a közösség tagjai hoztak. Leginkább

azt köszönjük minden jelenlévőnek, hogy eljött, együtt lehettünk, és megélethettük az összetartozás erőt adó érzését. A Jóisten segítségével ezt az alkalmat megtartjuk jövőre is!

A szervezők

Cserkész tábor beszámoló 2024 – II. János Pál cserkészcsapat

Sámándob, kürtszó, csatakiáltások, trófeák, szemelmi szálak és cselszövések. Az idei táborunk keretmeséje az ősmagyarság volt, mert szerettük volna a cserkészek magyarságtudatát növelni, és mert kulturálisan is izgalmas témának találtuk. A keretmeséje a cserkész tábornak az a része, ami az egészet igazán egyedivé és színessé teszi. Igyekeztünk az összes programot úgy alakítani, hogy valamilyen úton-módon belepaszsoljon ebbe a keretbe. Nagy örömeinkre mind a cserkészek, mind a vezetők egész hamar ráéreztek az ősmagyarság ízére, és voltak pillanatok, amikor még én is úgy éreztem magam, mintha egy vándorló, harcos nép törzsfője lennék. Na de hogy is nézett ki ez a tábor egészen konkrétan, és miért volt olyan, amilyen?

Kezdjük az elején. Idei táborhelyünk a Bakony területén, Huszárokélopuszta közelében volt. Az előtáborba 11-en mentünk le, vezetők és idősebb cserkészek vegyesen. Az előtábor célja, hogy mire megérkeznek a többiek, addigra teljesen élhetővé tegyék az erdőt: latrinát építünk, konyhát alakítunk, az őrsi körletek helyét készítjük elő és így tovább. Ehhez csomó eszközre volt szükségünk, amik a Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány, a Biatorbágyi Önkormányzat, az egyház és a szülői közösség jóvoltából rendelkezésünkre álltak. Utólag is köszönjük minden támogatónkak a hozzájárulást!

Miután megérkeztek a táborba a cserkészek, az első pár napot ők is építkezéssel töltötték. Nagy hagyománya van ennek nálunk, és mindenki lelkesen kivette a részét a munkából. Minden őrs saját asztalt, mosogatót, polcot, padot és egyebeket épített. Mindezt fából és kötélből.

A táborban összesen 40 fővel vettünk részt. Ez a jelenlegi csapatlétszámunk, ami jövőre várhatóan 10-15 fővel bővülni fog. Nem vagyunk nagy csapat, de pont emiatt mindenki ismer minden-

kit, és sokkal könnyebben tudunk kapcsolódni egymáshoz, mintha mondjuk háromszor ennyien lennénk.

Ebben a családi környezetben éltünk 9 napon keresztül. Magunkra főztünk, imádkoztunk, tábornúteken játszottunk és énekelünk nagyokat, programokon vettünk részt.

A programjaink nagy része elég rendhagyó és újszerű volt. Ez nem volt véletlen, szerettem volna, hogy a nagyobbaknak is meg tudjuk adni az újdonság és változatosság élményét. Lelki fejlődésünket szolgálták a beszélgetős alkalmak és a reggeli, esti imádságok. A testünket hadijátékokkal, erőnléti és ügyességi feladatokkal és nagy túsákkal fejlesztettük. Kapcsolataink építésére a tábornúterek és spontán beszélgetések szolgáltak. Szerveztünk ismeretterjesztő programokat, ahol a cserkészek különféle mesterségekbe, hobbikba kóstolhattak bele. Érzemi fejlődésünkről a közös tevékenységek, előttünk álló feladatok, nézeteltérések és vicces helyzetek gondoskodtak. Nem véletlen, hogy ezeket emeltem ki, hiszen a cserkészletben ez az őt terület az, aminek a fejlesztésén folyamatosan dolgozunk.

A tábor előtt elég szkeptikus és bizalmatlan voltam, részben magammal szemben is, úgy éreztem, sokkal többet is tehettem volna ezért a programért. A tábor után azonban már látom, hogy nagyon jó munkát végeztünk. A vidám arcok, a hangos nevetés, a sok "köszönöm" és a cserkészegyenruhát viselő büszke fiatalok mind azt tanúsítják, hogy jó, amit csinálunk. Azon dolgozunk, hogy ezt még sokáig tudjuk (és majd az utódaink is tudják) csinálni, és a munkánk példaértékű legyen a városban, az országban, és a világban egyaránt.

Bodnár Bulcsú
Táborparancsnok

Közösségeink – Apaima

Júliusban az Apaima imacsoport bemutatkozásával folytatódott egyházközségünk kiscsoportjainak bemutatkozása. Az aznapi fél tízes szentmisén a közösség tagjai szolgáltak az igeliturgiában, és a mise végén Bodnár Lajos mutatta be imacsoportjukat:

Pontosan nem emlékszem, nem tartom nyilván a napot, de kb. 12-13 éve csatlakoztam az apaima közösséghez. Korombeli, kisgyermekes apukák hívtak, hogy ha ketten-hárman összejövünk Jézus nevében, akkor ott megérettésre, meghallgató fülekre találnak imáim.

Azóta rendszeres keddi esti programunk, hogy este nyolc óra körül találkozunk – hol kisebb, hol nagyobb létszámban, és a mások által korábban összegyűjtött, édesapák számára összeállított imafüzet imáit közösen (illetve egy-egy imával körbejárva) elmondunk családjukért, gyermekeinkért, feleségeinkért, és apák egymásért. És így hétről hétre egy-egy imát legalább biztosan el kell mondjak értük – akkor is, ha keresztyermekemmel már régen találkoztam, de imáimban hordozom.

Akkor is, ha éppen fasírtban vagyok a feleséggel, de mégis hálát kell adjak azért, hogy egykor megismehettem és az Úr egymáshoz vezetett minket – még ha épp akkor nem is pont így gondolom.

Többünk kedvence, amikor a kamasz gyermekekért imádkozunk – hogy akkor is szeressem őket türelemmel, amikor ők nem azon az úton haladnak, amit én jónak tartanék.

Persze, mondhatnánk, hogy imádkozni otthon is lehet – mégis eljövünk vasárnaponként az Úrhoz – és állítom, hogy én biztosan nem mondanám el otthon a Szent József Litániát hétről hétre...

Bár mi férfiak általában szeretjük a dolgunkat elvégezni, és aztán kezdetünk bele a következőbe, így egy-egy alkalom nálunk elég rövid – az anyaimával ellentétben –, hiszen az imákat elmondtuk, mehetünk dolgunkra – de azért gyakran megesik, hogy azért megkérdezzük egymást, hogy „hogyan vagy?”, és azért sokszor kiderül, hogy itt-ott tudunk egymásnak segítsége, támasza lenni.

Hogy tényleg jobban megismerjük egymást, évente egyszer kétszer kötetlenebb formában is találkozunk, ahol egy sör mellett nevetgélünk a másik viccein – korábban film-klubot is tartottunk, de évente egy lelki-gyakorlatot is szervezünk – így voltunk Vácon, Sümegen, Bodajkon, de van, hogy túrával kötjük ezt össze, pl. a Burok völgy emlékezetes nap volt mindannyiunknak, de nagyrészt közösen jutottunk el egy XCC nevű, férfiak számára tartott testi-lelki kihívásokkal tűzdelt hétvégére.

Így két dologra buzdítom az itt jelenlévő, még nem apaimás apákat. Gyertek, csatlakozzatok hozzánk, szeretettel várunk minden új tagot!

De arra is szívesen buzdítalak titeket, hogy alakítsatok új kört, saját barátaitok, korotok belső apatársakkal – ha nektek más napon, más időpont felel meg – szívesen megosztjuk veletek az imafüzetünket, tapasztalatainkat a szervezésről.

Én hiszem, hogy az Úrnak különösen kedves az apák, férfiak által mondott ima,

hiszen ő is Atyaként szeret minket, és amikor testté lett közöttünk, akkor is családba született, egy anya és egy apa gondviselő szeretetére bízta magát.

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete

E-mail: biaiforras@gmail.com • www.biaikatolikus.hu

Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter

Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt

Következő lapzárta: 2024. október 6.

Instant katekézis

A **nyolcadik parancsolat**: „Ne tégy hamis tanúságot embertársad ellen!” (Kiv 20,16; MTörv 5,20). Ellenkezik vele a hazugság és hamisság.

A hazugság mások tudatos félrevezetése, a tények valóságnak nem megfelelő közlése, meggyőződésünk ellen való beszéd, bűn a nyolcadik parancsolat ellen. A hazugság elsősorban a beszéd adományával való visszaélés, de megnyilvánulhat cselekvésekben és magatartásban is (képmutatás, színlelés). Lehet kényszer szülte és tréfálkozó is.

Az Egyház tanítása szerint a hazugság ön-

magában véve rossz, tehát minden fajtája bűn: a kényszerhazugság is bűn, csak kisebb súlyú. Az egy-egy alkalommal, kisebb jelentőségű dologban elkövetett hazugság bocsánatos bűn, de gyakori ismétlődése állapotserű hamissághoz vezet. A hazugság súlyos esete a rágalmazás, kapcsolatokat tönkretévő formája a hízelgés. Az ártó hazugság jóvátételt követel. Az illetéktelen, tolakodó kérdésekre adott kitérő vagy (nagyon indokolt esetben és ritkán) kétértelmű válasz megengedett.

(Forrás: Katolikus lexikon)

Verskápolna 82. – Isten

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, 1999. szeptember 14-én jelent meg II. János Pál pápa 13. enciklikája, amelynek latin kezdőszavai: „Fides et ratio”, magyarul „Hit és ész”. Korunk gondolkodásmódjában fontos tanítást ad a hit és az ész kapcsolatáról.

Ha méretében és jelentőségében kisebb mértékben is, ezt Szabó Lőrinc is megtette már a XX. század közepén.

Szabó Lőrinc: Isten

*Sokszor tündöttem: vajon hiszi pap
bátyám Istent? S hogy hiszi? Ami csak
volt, érv, pro s kontra, mind előkerült;
sőt, bármi jött szóba, ha sikerült
újat találnom, néha, valami
új szempontot, ő csak örült neki,
s nem háborgott, de maga segített
táplálni fürkész ösztöneimet.
„Fiam”, mondta, „bármennyire igaz*

*az Úr igaza, mi mindig csak az
ember agyával elemezzük, és
jogunk és tisztünk a kételkedés.
Szűrj mindent, vizsgájl! Csak gyarapodik,
ha maga termi próbaköveit
a hit s az ész; minékünk nyereség,
ami másnak szégyen és vereség.
Mások: érdek; légy te: érdektelen;
s az út végén találkozol velem!”*

dr. Kerkovits Gábor

Bibliai rejtvény – Kisboldogasszony

Néhány jelentős bibliai személyiség már gyermekként megmutatkozik a Bibliában. Kikre vonanokznak ezek az utalások?

1. Jeruzsálem, templom, elveszettség, „Atyám dolgaiban kell lennem”:
2. Betlehem, juhok, hét idősebb testvér:
3. Siló, Úr háza, Héli, „Szólj, Uram!”:
4. Mória, földje, rőzse: „Fiam, Isten majd gondoskodik áldozatról”:

5. Kánaán földje, tarka köntös, álmok:

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le, vagy ímélnben (biaiforras@gmail.com) küldjék el október 6-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:

1. Prov**A**nsz, 2. **V**eszprém, 3. **P**erbál, 4. Betle**h**eM, 5. h**A**jós, 6. Názá**R**et7. Dáv**I**d, 8. Jo**A**chim: AVE MARIA

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik. Minden második vasárnap 11-kor görögkatolikus Szent Liturgia van a templomban. A Gizella Otthon kápolnájában páros héten vasárnap este 16.30-kor van szentmise, a páratlan vasárnapokon igeliturgia.
- Hétköznap kedd és péntek este 6-kor van szentmise templomukban.
- A keddi szentmise előtt negyed 6-kor és vasárnap a két szentmise között 9 órakor rózsafüzért imádkozunk a templomban.
- Keddenként 8 órakor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként 19 órakor tartja próbáit.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00-17.30 (**Telefon:** 30/351-6227, **Email:** p_szalai@yahoo.de)
- Egyházi hozzájárulást a fogadóórán személyesen, valamint csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).

Kereszttség szentségében részesült

Balázs Dóra Léna

Szeretettel köszöntjük őt testvéri közösségünkben!

Imádkozunk halottainkért!

Az elmúlt hónapban elhunyt testvérünk:

Balogh András (1943.)

Marton Bálintné (1933.)

Mózer Lajosné (1951.)

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – évközi 23–28. vasárnap

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Szeptember 8.	Iz 35,4-7a	Jak 2,1-5	Mk 7,31-37
Szeptember 15.	Iz 50,5-9a	Jak 2,14-18	Mk 8,27-35
Szeptember 22.	Bölcs 2,12.17-20	Jak 3,16-4,3	Mk 9,30-37
Szeptember 29.	Szám 11,25-29	Jak 5,1-6	Mk 9,38-43.45.47-48
Október 6.	Ter 2,18-24	Zsid 2,9-11	Mk 10,2-16
Október 13.	Bölcs 7,7-11	Zsid 4,12-13	Mk 10,17-30